

KANSA HALUAA KUNINKAAN

1. Kertomuksen taustatietoja

Tauon jälkeen on hyvä kerrata taustoja. Israelin kansa oli joutunut Egyptiin ja elänyt siellä ensin hyvin, sitten orjuudessa kaikkiaan 430 vuotta. Jumala oli johdattanut heidät pois Egyptistä Kanaanin maahan, jonka Jumala oli heille luvannut. Israelin kansa oli elänyt nyt omassa maassaan n. 400 vuotta (tuomarien ajan). Sukupolvet olivat vaihtuneet moneen kertaan, mutta Jumalan antamat lait ja määräykset olivat voimassa. Liiton arkki, jossa säilytettiin Jumalan kirjoittamia lain- ja määräys- ja määräyksiä, oli yhä tallella. Se oli tehty Jumalan ohjeiden mukaan ja kullattu. Jumala itse oli johtanut kansaansa. Nytkin Jumala puhui heille profeetta Samuelin välityksellä. Tuona aikana oli käyty monia sota eri vihollisia vastaan. Filistealaiset olivat nyt suurin uhka.

a) Kertomuksen tapahtumapaikka

30.11.2014

- b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
Filistealaiset olivat palauttaneet liitonarkin, mutta he uhkasivat yhä Israelia.
- c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
Samuel, joka oli profeetta ja viimeinen tuomari.
Samuelin kaksi poikaa Joel ja Abia, jotka eivät vaeltaneet isänsä tavoin.
Abinadab, Kirjat-Jearimilainen mies, jonka talossa säilytettiin jonkin aikaa liiton arkkia sekä tämän poika, Eleasarin.
- d) Vieraat termit
Baal ja astarte olivat palvottuja epäjumalia

2. Itse kertomus Raamatusta

1. Sam. 7. luku

Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat ja veivät Herran arkin sinne ja toivat sen Abinadabin taloon mäelle. Hänen poikansa Eleasarin he pyhittivät pitämään huolta Herran arkista. Siitä päivästä, jona arkki oli asetunut Kirjat-Jearimiin, kului pitkä aika, kului kaksikymmentä vuotta; ja koko Israelin heimo huokaili Herran puoleen.

Samuel sanoi koko Israelin heimolle näin: "Jos te kaikesta sydämeštänne käännytte Herran puoleen, niin poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja astartet ja kiinnittäkää sydämenne Herraan ja palvelkaa ainoastaan häntä, niin hän pelastaa teidät filistealaisten käsistä." Niin israelilaiset poistivat baalit ja astartet ja palvelivat ainoastaan Herraa. Samuel sanoi: "Kootkaa koko Israel Mispaan, ja minä rukoulen teidän puolestanne Herraa." Niin he kokoontuivat Mispaan, ammensivat vettä ja vuodattivat sitä Herran eteen sekä paastosivat sen päivän; ja he sanoivat siellä: "Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan." Samuel jakoi israelilaisille oikeutta Mispassa.

Kun filistealaiset kuuluivat israelilaisten kokoontuneen Mispaan, lähtivät filistealaisten ruhtinaat Israelia vastaan. Kun israelilaiset kuuluivat sen, pelkäsivät he filistealaisia. Israelilaiset sanoivat Samuelille: "Älä kieltäydy huutamasta meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme, että hän pelastaisi meidät filistealaisten käsistä." Niin Samuel otti imevän karitsan ja uhrasi sen polttouhriksi, kokonaisuuhriksi, Herralle; ja Samuel huusi Herraa Israelin puolesta, ja Herra kuuli häntä. Sillä kun Samuelin uhratessa polttouhria filistealaiset lähestyivät käydäkseen taisteluun Israelia vastaan, niin sinä päivänä Herra jylisi kovalla ukkosen jylinällä filistealaisia vastaan ja saattoi heidät hämminkiin, niin että Israel voitti heidät. Israelin miehet

lähtivät Mispasta ja ajoivat filistealaisia takaa, surmaten heitä aina Beet-Kaarin alapuolelle asti.

Samuel otti kiven ja pani sen Mispan ja Seenin välille ja antoi sille nimen Eben-Eser (suomeksi "avun kivi") ja sanoi: "Tähän asti on Herra meitä auttanut." Niin filistealaiset lannistettiin, eivätkä he enää tulleet Israelin alueelle. Herran käsi oli filistealaisia vastaan Samuelin koko elinajan. Ne kaupungit, jotka filistealaiset olivat ottaneet Israelilta, joutuivat takaisin Israelille, Ekronista Gatiin saakka; ja myös niiden alueet Israel vapautti filistealaisten käsistä. Myös Israelin ja amorilaisten välillä oli rauha.

Samuel oli tuomarina Israelissa koko elinaikansa. Hän teki joka vuosi kiertomatkoja Beeteliin, Gilgaliin ja Mispaan, ja hän jakoi Israelille oikeutta kaikissa näissä paikoissa. Sitten hän palasi jälleen Raamaan, sillä siellä oli hänen kotinsa ja siellä hän jakoi oikeutta Israelille. Samuel rakensi sinne alttarin Herralle.

Me haluamme kuninkaan

1. Sam. 8. luku

Kun Samuel oli käynyt vanhaksi, pani hän poikansa Israelin tuomareiksi. Hänen esikoisensa nimi oli Joel, ja hänen toisen poikansa nimi oli Abia; nämä olivat tuomareina Beersebassa. Mutta hänen poikansa eivät vaeltaneet isänsä tietä, vaan olivat väärän voiton pyytäjiä, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta. Niin kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin luo Raamaan ja sanoivat hänelle: "Katso, sinä olet käynyt vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Niin aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, jollainen kaikilla muillakin kansoilla on." Mutta Samuel pahastui siitä, että he sanoivat: "Anna meille kuningas jakamaan meille oikeutta." Samuel rukoili Herraa. Niin Herra sanoi Samuelille: "Kuule kansan ääntä kaikessa, mitä he sinulle sanovat; sillä sinua he eivät ole pitäneet halpana, vaan minut he ovat pitäneet halpana olemaan heidän kuninkaanansa. Niin kuin he aina siitä päivästä, jona minä johdatin heidät tänne Egyptistä, tähän päivään asti ovat tehneet, kun ovat hyljänneet minut ja palvelleet muita jumalia, aivan niin he tekevät nyt sinullekin. Kuule siis heidän ääntänsä. Kuitenkin varoita heitä vakavasti ja ilmoita heille, mitkä oikeudet on kuninkaalla, joka on heitä hallitseva."

Samuel varoittaa kansaa kuninkaan oikeuksista

Niin Samuel puhui kaikki Herran sanat kansalle, joka häneltä pyysi kuningasta. Hän sanoi: "Nämä oikeudet on kuninkaalla, joka on teitä

hallitseva: Teidän poikanne hän ottaa ja panee heidät vaunumiehikseen ja ratsumiehikseen ja vaunujensa edellä juoksijoiksi. Hän panee heitä myös tuhannen- ja viidenkymmenenpäämiehiksi ja kyntämään hänen kyntöjensä ja leikkaamaan hänen viljaansa sekä tekemään hänelle sotatarpeita ja vaunutarpeita. Teidän tyttärenne hän ottaa voiteiden tekijöiksi, keittäjiksi ja leipojiksi. Hän ottaa teidän parhaat peltonne, viinitarhanne ja öljypuunne ja antaa ne palvelijoillensa; ja hän ottaa kymmenykset teidän kylvöstänne ja viinitarhojenne sadosta ja antaa ne hoviherroillensa ja palvelijoillensa. Hän ottaa myös teidän palvelijanne ja palvelijattarenne ja parhaat nuoret miehenne sekä aasinne ja teettää niillä työnsä; ja hän ottaa kymmenykset teidän lampaistanne, ja te tulette hänen palvelijoiksansa. Silloin te huudatte Herraa kuninkaanne tähden, jonka olette itsellenne valinneet, mutta hän ei silloin teitä kuule."

Kansa ei välitä varoituksista

Mutta kansa ei tahtonut kuulla Samuelin puhetta, vaan sanoi: "Ei, kuningas meillä pitää olla. Mekin tahdomme olla niin kuin kaikki muut kansat: kuningas jakakoon meille oikeutta ja johtakoon meitä ja käyköön sotiamme." Kun Samuel kuuli kaikki kansan puheet, puhui hän ne Herralle. Herra sanoi Samuelille: "Kuule heidän ääntänsä ja aseta heille kuningas." Niin Samuel sanoi Israelin miehille: "Menkää kukin kaupunkiinne."

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Jumala itse oli ollut Israelin kuningas. Mutta nyt kansa vaati saada kuninkaan (ihmisen), joka johtaisi heidän taistelujaan. He eivät ymmärtäneet, että he voivat saada heikon ja häijyn kukinkaan. Kuninkaalla oli myös rajaton valta vaatia alamaisiaan töihin ja uhrauksiin. Kuningas saattoi myös hylätä Herran sanan ja hänen lakinsa, palvella vieraita jumalia ja eksyttää kansan.

Huomaa, millä perusteella israelilaiset vaativat kuningasta: "Mekin tahdomme olla niin kuin kaikki muut (kansat)." Tämän saman perustelun kuulee yhä eri yhteyksissä myös lasten keskuudessa. Mutta se on huono peruste. Keskustelkaa lasten kanssa siitä.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

Herra on kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen.
Halleluja! Ps. 146:10.

6. Lauluehdotus VK 461 (UVK 580)

Oi, kuningasten Kuningas Sä maan ja taivaan valtias
Myös tähän maahan silmäs luo ja armos runsaat lahjat suo.

On edessäs kuin tomu vaan maailman mahti voimakkain.
Kun viittaat korkein alenee ja alhaisinkin ylenee.

Sä Israelin pienoisen teit vartijaksi totuuden
Ja kylä halpa Juudean on synnyinpaikka Korkeimman.

Sävel Frans Krank (1844 - 1910), sanat Julius Krohn (1835 - 1888)

Oi kuningasten kuningas

San. Julius Krohn k. 1888, säv. F. Krank k. 1910

The musical score is written on three staves in 3/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The lyrics are: Oi, ku - nin - gas - ten ku - nin - gas, Sä maan ja tai - vaan val - ti - as. Myös tä - hän maa - han sil - mäs luo ja ar - mos run - saat lah - jat suo.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioon otettavaa

30.11.2014

